

ԿԵՂՇԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Միղձերն ու մոլութիւնները բազմազան են և բազմակիւիւ: Ընդհանրապէս թիւններուն նման: ԶԷ՞ որ մեղքը հիւանդութիւններուն նման: Ու քանի որ կը գիտակցինք հոգիին մարմին վրայ ունեցած գերակայութեան, կ'արժէ որ նոյնքան պզգանքով նայինք մեր հոգիները — մեր լաւագոյն մասը կամ կէսը — բնականօրէն — և հիւժող — մեղքերուն, և խորհինք նոյնքան ազգու միջոցներու մասին՝ ձերբազատուելու համար անոնցմէ:

Քրիստոս իր ներկաւոր կեանքի օրերուն ալ, բնականաբար, բազմաթիւ մեղքեր նշմարեց զինք շրջապատող մարդերուն մէջ: Ինչպէս իր կտրապահն ու մկրտիչը՝ ինք ևս յորդորեց բազմութիւնները զղջումի ու ապաշխարութեան: Մարդոց հոգիներուն վրայ մեղքին միանձնան ու անարգ տիրակալութիւնը յաճախ ընդվզումի մատնեց զինք: Բայց Ան մեղքի բոլոր տեսակներէն ամենէն աւելի խիստ կերպով խորանեց ու դատապարտեց կեղծաւորութիւնը, որ այդ օրերուն քարիւսեցիներու կենցաղին խորակուածն յատկանշին էր դարձած: Իր քննադատութեան ամենէն սուր ալաքները ուղղուեցան իրենք զիրենք օրինապահ ու Տիրամանուկաւոր հրէութեան այդ դատապարտի, և որուն անունը Սիմոն Պետրոսի (= ժայռ) փոխած էր Ան: (Այս ալ պայտօյցներէն մին Աստուծոյ Որդւորութեան, Երկնաւոր Թագաւորի իր հանգամանքին. վասնզի, ինչպէս Հին Ուխտէն գիտենք, Աստուած կամ Թագաւոր մը միայն իշխանութիւն ունէր մարդոց կամ իր հպատակներուն անունները փոխելու — յիշել Աբրահամի, ինչպէս նաև Նորուգոգոհնասոր արքայի և Դանիէլ մարգարէի պարագանքը):

Կեղծաւորութիւնը սառնասրտութեան մէկ երանգը կամ զխաղաղած ձեւ կրնայ համարուիլ: Կեղծաւորը ճշմարտութիւնը ընդոտնող կամ անոր կոնակ դարձնող, սուտին ու պատիւիին օգտագործումով իր կեանքը վարող, զայն երջանկացնել թէև առանց տեսական եւ դրական արդիւնքի — փորձող անհատն է:

Բուն առջև ու ճերմակ պատմութեանի տակ իրենց հոգիի մերկութիւնը ծածկուած կարծիր դաւար լարել ուրիշներու զխոսն:

Ս. Գրաւան մեկնիչներ, Քրիստոսի դատաւորութեան տեսն զինք շրջապատողներուն նկատմամբ Անոր որդեգրած կեցուածքը, հոգիական ներքին արժանաւորութիւնը երեակայել փորձելու տանն, սխալած չեն, երբ իր հոգին ամենէն աւելի խոր խոցող սուրը կը կարծեն գտած ըլլալ Պետրոսի ուղարկումին մէջ: Օտարէն, անծանօթէն, մեր շրջանակէն հեռու մարդերէն չարիք աւ դաւադրութիւն աւելնակալ՝ դիւրին է ու տանելի: Թշնամիէն՝ արդէն իսկ բնական ու ակնոյննելի: Սակայն աշակերտէ ու մտերմէ մը, մանաւանդ տարիներով հաջող աւ բնականաբար ըստնած սիրելի՞ մը՝ դժուարակիր է ու անմարտելի:

Արդարեւ, ինչպէ՞ս ի խոր շխոցուէր սիրտը մեր Տիրոջ, երբ հարուածը — բանաւորը յաճախ կը գերազանցէ նիւթականն ու ֆիզիքականը — կոտոր առաքելական դատուն ամենէն փորձեալն ու կարկառուն դէմքէն, որ իր հաւատքին չափ զուցէ իր տարիքին քերտումով այդ մարդին մէջ երիցադոյն կը համարուի, և որուն անունը Սիմոն Պետրոսի (= ժայռ) փոխած էր Ան: (Այս ալ պայտօյցներէն մին Աստուծոյ Որդւորութեան, Երկնաւոր Թագաւորի իր հանգամանքին. վասնզի, ինչպէս Հին Ուխտէն գիտենք, Աստուած կամ Թագաւոր մը միայն իշխանութիւն ունէր մարդոց կամ իր հպատակներուն անունները փոխելու — յիշել Աբրահամի, ինչպէս նաև Նորուգոգոհնասոր արքայի և Դանիէլ մարգարէի պարագանքը):

Կեղծաւորութիւնը սառնասրտութեան մէկ երանգը կամ զխաղաղած ձեւ կրնայ համարուիլ: Կեղծաւորը ճշմարտութիւնը ընդոտնող կամ անոր կոնակ դարձնող, սուտին ու պատիւիին օգտագործումով իր կեանքը վարող, զայն երջանկացնել թէև առանց տեսական եւ դրական արդիւնքի — փորձող անհատն է:

Իր բարեպաշտութեամբը սոնքացող անհատէն աւելի փորձառետր ու անառնելի անձնաւորութիւն դժուար է երևակայել: Իր կարծեցեալ բարեմասնութիւն-

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ

«Ապաշխարեցե՛ք, զի մերեկալ է
արքայութիւնն Աստուծոյ»
(ՄԱՍԹ. Գ. 2 եւ Դ. 17)

Այսպէս արտայայտուեցաւ «մարգարէից գերագոյն» կոչուած մեծ սուրբը, Յորդանանու անապատին մէջ քրիստոնէութեան արշալոյսին: Նո՛յնը պատգամեց նաև Աստուածորդին, իր առաքելութեան սկզբնաւորութեան:

Արդարեւ, Քրիստոսի Աւետարանը կը բացուի ապաշխարութեան սրտառուչ կոչ-պատգամով:

Ու կը զննէք հարցը: Այնքա՞ն էական է ապաշխարութիւնը, որ կ'արժանանայ Աւետարանի առաջին թելադրանքը ըլլալու իրաւունքին:

Ապաշխարեցե՛ք տարածք ու վերացական յղացք մը նկատուած է շատերէն, իբրեւ ճգնաւորներու եւ միայնակեացներու վերապահուած ապաշխարութիւն մը: Ոմանց համար, ապաշխարութիւնը կը կայանայ չար ունակութենէ մը հրաժարելուն կամ ճաշերէ եւ կամ քնանալէ առաջ աղօթք մը մրմնջելու սովորութեան կիրարկումին մէջ միայն: Մարդիկ աւտոնք, հեռու՝ բառին թելադրած խոր ու ամբողջական իմաստին պարագրկումէն:

Ապաշխարած չեն կրնար համարուիլ նմանապէս յաճախ Տիրոջ Տունը այցելող ու Անոր կենդանարար Մարմինն ու Արիւնը ճաշակող բոլոր անհատները:

Ապաշխարութիւնը իր լայնագոյն առումով կը նշանակէ ներքին, հոգեկան փոփոխութիւն կամ նորոգում, որբիչ եւ բարդ բառով մը՝ հոգեփոխութիւն:

Այդպիսի հոգեփոխութիւն մըն էր զոր ունեցան, օրինակ, Պետրոս եւ Ան-

դրէաս եղբայր առաքելներն ու Զերեդեան եղբայրները երբ, ընդառաջելով Տիրոջ կոչին, ձգեցին զորք ու ընտանիք, սպասուորները ըլլալու համար Երկնքի Թագաւորութեան: Նոյն վիճակէն անցաւ Ս. Պողոս՝ Դամասկոսի ճամբուն վրայ:

Նոյն շրջափոխութենէն անցան նաև Օ. Օգոստինոս եւ Ֆրանսիս Ասսիզացին:

Աւետարանական վերոյիշեալ պատգամին հնազանդած ըլլալու համար, մարդ պէտք է ճշդէ իր դիրքն ու յարաբերութիւնը 1) Աստուծոյ, 2) իր ընկեր արարածներուն եւ 3) նիւթական կամ ֆիզիքական աշխարհին նկատմամբ:

1) Աստուծոյ հետ յարաբերութեան մէջ ըլլալ — միջոցը աղօթքն է — էական պայման է քրիստոնէին: Եթէ իր կապը, հաղորդակցութիւնը իր երկրային հօրը հետ խզող անհատը իրաւամբ ապերախ կը նկատուի, որքա՞ն ապերախ է այն անձը, որ կարիքը չի զգար իր շնորհակալութիւնը հանապաղ յայտնելու ճարտեսաց Պարգեւատումին:

2) Մեր ընկեր արարածներուն հետ մեր յարաբերութիւնէն է որ կախում ունի մեր ընտանեկան, ընկերային ու, աւելի մեծ չափերու վրայ, համայնքային կիսնքի խաղաղութիւնն ու գործոց բարեութիւնը: Զուր տեղը չէ որ դԱՍՏԱՌԱԸՍ ՍԻՐԵԼԱՍ պատգամէն անմիջապէս ետք մեզի տրուած է մեր ընկերը — այսինքն բոլոր մարդերը — մեր անձին պէս սիրելու պատգամը:

3) Այս կէտին ներքեւ առաւելաբար կ'իմացուին մեր մարմինն ու մամոնան: Առաջինը — «Եկեղանի Տոճար Աստուծոյ» նկատուած եւ անոր պղծումը ծանրօրէն խարանդուած Հիթանոսներու Առաքելին կողմէ — զղլախոհութենէ հեռու պահելու, ուրիշ խօսքով՝ բարոյապէս մաքրուի ապրելու, իսկ երկրորդը, Աւետարանի անիրաւ Տնտեսին նման, մեր հոգեւոր փրկութեան ծառայեցնելու իմաստութիւնը երբեք պէտք չէ որ հեռանայ մեզմէ:

Պարապ տեղը չէ որ վերեւի բնաբանին մէջ յիշուած է Երկնքի Արքայութիւնը: Վստնդի ապաշխարութեան ճամբով է միայն որ կրնանք ժառանգել զայն:

ԿԵՆՈՐԿ Ս. ՃԻՆԻՎԻԶԵԱՆ

ները ուռեցնելու, անպայման հրապարակելու փութալան անձը երբեք չի՞ մտածեր թէ իր այդ արարքով հասած եղաւ առհասարակ գոռոզութեան ու մեծամտութեան, այսինքն՝ հպարտութեան, այսինքն՝ մարդուն կողմէ գործուած առաջին — կամ առաջին մարդուն կողմէ գործուած — ծանրակշիռ ու մահացու մեղքին: